

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Vorwort

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

PRAEFATIO

Quum in Gymnasio academico Coburgensi, cuius memoriam grata mente vsurpo, et cui deus faueat, litteras bonas docerem, in vsum mearum scholarum ex iis potissimum poetis graecis, quorum exemplaria tum quidem temporis minus obuia erant, particulas, quas puerili ac iuuenili ingenio aptas iucundasque fore existimabam, delegi, notisque illustratas emisi in vno fasciculo, addita *Aristophanis* comoedia, *Plutus* inscripta *). Nec labor exitu caruit optato. Plures enim doctores tam scholastici, quam academici illam collectionem haud indignam habuerunt, quam in scholis suis graecis interpretarentur. Quare septem fere post annis nouam paraueram editionem, et ordinem poematum, vt a facilioribus ad difficiliora commodius progredi possent iuuenes, multaque alia mutaueram. Insuper alia adieceram carmina; sed versionem faciliorem intellectu particularum latinam, fabulam *Aristophanis*, a me postea separatim editam **), ne libelli cresceret moles, omisi. Ideo nouam ***) in fronte libri

*) Libri inscriptio est *Chrestomathia graeca poetica. etc.* Coburgi 1768. mai. 8.

**) *Aristophanis Plutus — et Coluthi raptus Helenae etc.* Noribergae 1776. 8.

***) *Anthologia graeca poetica.* Noribergae, in officina Felseckeriana, 1775. 8.

PRAEFATIO

libri posueram inscriptionem. Quum autem sub exitum superioris auctumni acciperem, a nonnullis scholarum magistris flagitari exemplaria, nec ullum in taberna libraria redemptoris opusculi reperiri: praeter opinionem nouam curare editionem, ne deessent exempla, sum coactus.

Quod negotium quia differri non potuerat, et tamen librarius, aliis laboribus occupatus, in longiorem, quam commodum esset, ducere videbatur moram: illo consentiente, commisi *tertiam* hanc editionem curatori bibliopolii Lübeckiani, ut noua exempla suo sumtu praelo exire iuberet. In hoc autem opere profligando quomodo versatus sum, paucis indicabo. Omnes quas superior continet editio, particulas retinui: at primum, suadentibus viris doctis reiue scholasticae peritis, plures inserui. Hymnos et scolia addidi, ut vetustissimi huius poeseos generis, mythorumque antiquitas, ratio et diuersitas, etiam vicissitudo mature cognoscerentur atque explicarentur. Ex Theocrito, Moscho, Meleagro aliisque plura delegi poemata, quorum interpretatio siue ad delectationem animi, siue ad mores temporum illorum cognoscendos et ingenium poetarum perspicendum, siue etiam ad historiam antiquitatis illustrandum utilis fore mihi videbatur. Pythagoricum carmen, licet haud genuinum Pythagorae foetum, retinui, non propter veneres aliasue virtutes poeticas; sed ut per hanc occasionem tiro-nibus praecepta pie recteque viuendi darentur, adultioribus autem, quantum sufficeret, philosophiae pythagorico-platonicae pars commode exponeretur. Tum optimas, saltem criticis probatas sequutus sum poetarum illorum, ex quibus carmina integra sumsi, recensiones, et suis quamque locis laudavi. Quapropter in

grae-

PRAEFATIO

graeco contextu lectiones et in notis sententiam meam crebro mutavi, eoque factum est, ut vel hac ratione haec editio plane differret a superiore. Integra autem carmina, quam membra longiorum poematum discerpta, quae a toto corpore abrupta succo fere sanguineque carent, adeoque nec semper placere nec plene recteque intelligi possunt, in hanc anthologiam recipere malui. Ne tamen novorum illorum carminum accessione libelli magnitudo cresceret et usus atque consilio institutoque officeret, in adnotationibus ad poemata, in superiore editione collecta, ea, quae de vita auctorum scripseram, omisi, multa refecui, aut contraxi: ad ea autem, quae in hunc coegi fascem, studui brevitati, quamvis frequens offerretur occasio, latius expansiandi *). Praeter ea rescidi versionem latinam et commentationem in Europam Moschi.

Quod plures magistri plenum vocabulorum indicem, rei familiari atque ingenio adolescentum utilem et vero necessarium fore iudicarunt, me vero tempus defecit, illius laboris molestiam, me rogante, lubenter suscepit cl. *Degen*, a multis annis mihi iucundissimus atque amicissimus, qui in praesenti ludum litterarium Neostadii ad Aissum non sine gloria fructuque moderatur. Ille igitur vir doctissimus pro ea, qua
pollet,

*) Hic tantum addere liceat, *Tyrtaeum* I. v. 32. utiliter posse comparari cum *Homero* II. β. 418. — de daemonibus, apud *Pythag.* A. C. v. 2. docte disputasse *Rhoer* in feriis *Dauentr.* pag. 112. sqq. — In *Theocriti* Id. XV. 20. *F. Iacobs* in specimine emendat. in auctores veteres etc. Gothae 1786. 8. pag. 45. scribendum haud male videri *ἀπὸν ὄντων* et sic legisse *Eustath.* in II. A. p. 81. 34. eundem ibidem pag. 53 — 57. quaedam loca *Bionis* I. et *Moschi* II. emendare atque interpretari.

PRAEFATIO

pollet, linguae graecae facultate atque scientia, ea, quae in indice meo, superiori editioni adiuncto, defunt, sedulo collecta adiiciet, intelligenterque interpretabitur. Nam, dum haec seribo, nondum in manus meas venire potuerunt illius chartae. Id autem scio et grata mente praeuideo, *Degenium* meum laudabili illa opera et discipulos et magistros mire sibi deuinctos redditurum esse.

Operas, quibus quum praeesse non potuerim, maxime in accentibus, iisque carminibus, in quibus describendis aliena me manu uti oportuit, saepius peccasse, valde doleo, atque lectores, ut ignoscant imbecillitati humanae, etiam atque etiam oro rogoque. Quae equidem leuiter recognoscendo plagulas animaduerti errata, ea in fine adnotabo. Tu vero L.B. vale meisque conatibus faueas velim. Scripsi Erlangae d. xiv. Aprilis
c1c1cCCLXXXII.

GOTTLIEB CHRISTOPHOR.
HARLES.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
 "Ἡρώες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνος ἔρωτας ἄδει.

CARMEN II *).

Φύσις κέρατα τάυροις· 1
 Ὅπλας δ' ἔδωκεν ἵπποις·
 Ποδωκίην λαγωοῖς·
 Λέσσι χάσμ' ὀδόντων·
 Τοῖς ἰχθύσι τὸ νηκτόν· 5
 Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι·
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα·
 Γυναξὶν δ' ἔκ' ἔτ' εἶχεν·
 Τί δ' ἐν δίδωσι; κάλλος·

A 2

'Αντ'

cum vestris bella valete modis. Theocr. Adon. 149. χαῖρε,
 Ἀδων ἀγαπατέ. Idem XVI. 64. Euripid. Phoeniss. 621
 (vbi vide Valkenar.) Μητὲρ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. Iam
 vale, mater.

*) Poeta suauiter recenset, quae natura singulis
 animalium generibus et homini tamquam propria et pe-
 culiaria dederit, cum inexpectata sexus sequioris
 laude.

v. 1. Φύσις Phocyl. 117. sqq. Oppian. Halieut. V. 94.
 ibique Rittershus. a Barnesio iam excitati sunt ad h. l.

v. 7-9. Variarum variorum de h. l. sunt sententiae. Pri-
 mum, quid sit φρόνημα? dissentiunt interpretes. Alii
 enim vertunt prudentiam, quam interpretationem fir-
 mare videntur Phocylides l. c. et Quintil. Instit. orat.
 II. 20 §. 9. Quod si ea in quoque animalium est virtus,
 qua praestat cetera vel pleraque, ut in leone impetus, in
 equo velocitas; hominem porro ratione atque oratione excel-
 lere ceteris certum est: cur non tam in eloquentia, quam